

Sundheds- og Ældreministeriet

København, den 6. marts 2018

Holbergsgade 6

1057 København K

sum@sum.dk, enr@sum.dk, lfi@sum.dk

Høring over forslag til lov om ændring af sundhedsloven og klage- og erstatningsloven (tandpleje til voksne i privat praksis, tilskud, klageadgang m.v.)

Sundheds- og Ældreministeriet har med brev af 23. marts 2018 sendt ovennævnte lovforslag i høring til blandt andre de forskellige organisationer af sundhedspersoner, som har indgået aftaler om sundhedsydelse i praksissektoren med Regionernes Lønnings- og Takstnævn.

Dansk Kiropraktorforening, Dansk Psykologforening, Danske Fodterapeuter, Danske Fysioterapeuter, Danske Tandplejere, Foreningen af Praktiserende Speciallæger, Praktiserende Lægers Organisation og Tandlægeforeningen må samstemmende udtrykke bekymring over lovforslaget, der har til formål at erstatte forhandling og aftaler mellem parterne med lovgivning.

Reguleringen af ydernummersystemet består af sundhedsloven, bekendtgørelser og en række overenskomster, der samlet udgør den lovgivningsmæssige ramme. Sundhedsloven pålægger Regionernes Lønning- og Takstnævn (RLTN) at indgå overenskomster med organisationerne, herunder Tandlægeforeningen. Aftalesystemet skal ses i sammenhæng med den danske model på arbejdsmarkedsområdet, hvorefter arbejdsmarkedet reguleres ved kollektive overenskomster.

På baggrund af ovenstående har praksissektoren gennem en lang årrække været funderet på et aftalebaseret samarbejde. Organisationerne, som repræsenterer de otte grupper af sundhedsprofessionelle, har således indgået aftaler med RLTN, hvorved der er opnået gode og smidige løsninger, som har taget hensyn patienternes, det offentliges og de sundhedsprofessionelles interesser. Organisationerne skal derfor udtrykke en stor bekymring over, at man nu ønsker at erstatte dette aftalesystem med en lov. Sundhedslovens § 229 indeholder en mulighed for, at sundhedsministeren ved bekendtgørelse kan regulere et praksisområde i en situation, hvor en overenskomst er blevet opsagt. Dette er tænkt som en midlertidig foranstaltning, som kan tages i brug indtil der igen kan etableres en overenskomst. Når Sundheds- og Ældreministeriet nu, i stedet for bekendtgørelse, vælger at fremsætte et lovforslag må det opfattes som en permanent underkendelse af det aftalebaserede system på Tandlægeområdet. På den måde indfører man et system, hvor det reelt udelukkende er den ene part, som fastlægger vilkårene og fortolker, hvordan samarbejdet skal reguleres. Hermed tilsidesættes den danske model og man risikerer, at den gensidige tillid mellem parterne, som er en væsentlig del af et aftalesystem, forsvinder. Dette kan ikke være i nogens interesse – heller ikke det offentliges.

Organisationerne skal derfor opfordre ministeriet til at genoverveje fremsættelsen af lovforslaget og i stedet arbejde for, at der kan findes en aftalebaseret løsning, således som der har været en god og lang tradition for på praksisområdet.

Afslutningsvis skal det for en ordens skyld understreges, at Tandlægeforeningen naturligvis tillige afgiver et selvstændigt høringssvar.

Med venlig hilsen

Dansk Kiropraktorforening

Formand Lone Kousgaard Jørgensen

Dansk Psykologforening

Formand Eva Secher Mathiasen

Danske Fodterapeuter

Formand Tina Christensen

Danske Fysioterapeuter

Formand Tina Lambrecht

Danske Tandplejere

Formand Elisabeth Gregersen

Foreningen af Praktiserende Speciallæger

Formand Kirsten Ilkjær

Praktiserende Lægers Organisation

Formand Christian Freitag

Tandlægeforeningen

Formand Freddie Sloth-Lisbjerg